

[Tove Lindbo Larsen]

nærmere betegnet Københavns, Frederiksberg, Dragør og Tårnby kommuner. Der ønskes nedsat et udvalg, som i løbet af to år skal kunne komme med forslag om ændringer i strukturen.

Efter forslaget bliver det jo ikke nogen helt lille forsamling, der skal tage stilling til de meget komplicerede spørgsmål, hvis alle partier eller grupper i de fire kommunalbestyrelser skal repræsenteres. Der er lavet et ret stramt kommissorium, idet udvalget skal komme med forslag til oprettelse af et Københavns byamt og 20 bydelskommuner, det vil sige, at den nuværende Københavns kommune skal deles op i 16 bydelskommuner.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at der ikke er interesse for en sådan opdeling blandt et stort flertal af partierne i de fire berørte kommuner, Københavns, Frederiksberg, Tårnby og Dragør. Vi finder heller ikke, at det er en god idé med et så stort antal selvstændige kommuner på et ret begrænset areal. Det gennemsnitlige antal indbyggere vil komme til at ligge på de 30.000; efter forslaget spænder det fra omkring de 8.000 til 44.000. Jeg tror, det vil være meget svært at lave den helt rigtige opsplnitning med den forskellige beboelsestæthed, vi oplever i Københavns kommune.

Det kan lyde meget charmerende med den solidariske økonomiske udligning, der er indbygget i forslaget, men vi tror ikke helt på, det kan realiseres, og til indenrigsministeren kan jeg da sige, at vi ikke helt har den samme opfattelse af, at Københavns kommunes problemer nu er løst i forbindelse med den ekstra indsats for nylig og den udligningsordning, der findes.

Men vi mener det alvorligt, når vi taler om hovedstadsforpligtelser. Det, vi mener, er, at hele landet skal være med til at betale ikke alene i en overgangsordning til Københavns kommune, vi mener nemlig, at København er for hele folket. Det fremgår af forslaget, at man skal trække nogle typer opgaver ud fra bydelskommunen og lægge dem over til Københavns byamt. Det kan være godt nok, og det har vi diskuteret tidligere, hvor der har været mange forskellige opfattelser af det, men der er nu også efter min opfattelse mange opgaver af ens karakter tilbage i bydelskommunerne, som bedst løses i et fællesskab. Man vil ikke kunne undgå en hel del overlappning i administrationen.

Derimod er vi enige i, at borgerne i langt større omfang skal være med i beslutningsprocessen om lokale spørgsmål, og derfor mener vi, det ville være en god idé, om man kunne etablere folkevalgte bydelsråd tillagt kompetence, men det er der jo desværre ikke lovhjemmel for i øjeblikket. Imidlertid er det et af de spørgsmål, som det udvalg, der er nedsat under indenrigsministeriet, skal arbejde med, og måske kan ministeren sige noget om, hvornår man kan forvente det færdigt. Hvis jeg hørte rigtigt efter, blev det vist nævnt i ministerens svar, at det var inden for en rimelig tid, så det kunne nå at blive udmøntet inden næste kommunevalg, hvis der var noget, der havde interesse.

Vi er altså ikke enige i det kommissorium, som SF opstiller for et eventuelt kommende udvalg, som det er beskrevet i beslutningsforslaget, og derfor må jeg altså beklage, at vi denne gang ikke kan følge SF; det kunne vi sidste gang.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Det beslutningsforslag, socialistisk folkeparti her kommer med, er intet mindre end et attentat på det kommunale selvstyre for de fire kommuner, det drejer sig om. Det er så vidtgående også på det økonomiske område, at man må undre sig over SFs holdning i denne sag. Det siger jeg ikke mindst, fordi dette parti jo hidtil har været det første til at våge over kommunernes selvstændighed, men jeg er faktisk for længst holdt op med at prøve på at finde ud af, hvilken politisk holdning SF har, når det drejer sig om kommunalpolitik. Og jeg synes også, at der med det her er noget, der tyder på, at de heller ikke selv kan.

Hvorvidt Dragør og Tårnby kommuner skulle finde det ønskeligt at høre under København i stedet for Københavns amt, kan man jo ikke have nogen bestemt viden om i dag, men jeg tror det i hvert fald ikke, og slet ikke under de her foreslåede omstændigheder. Men jeg kan da også sagtens forestille mig en kraftig reaktion fra disse to kommuner, når man bliver bekendt med forslaget ude på Amager.

For Frederiksberg kommunes vedkommende, som er den kommune, jeg har bedst kendskab til, kan jeg i hvert fald sige klart fra, og jeg kan også fortælle, at dette snigløb